

כו:

עין משפט
גד מצוה

בג א מ"י מ"י תהלות
עבודת כוכבים ה"י א
דפ"ד תהלות רוצה ה"י
סמג לאין קנב נוס"ע
י"ד ס"י קנב סע"ף ב'
וסוס"ע חו"מ ס"י תסה
ס"ה :

כד ב' ת"י פ"א מהל'
גזילה וארדה הלכה
ב' סמך עשן עד טו"ש
פ"ח ס' רמז סע"ב:
כד ב' ת"י פ"ד מהלכות
דונת הלכה יב (ופ"ט)
מהלכות עבודה טובים)
סמך לארץ קמ טו"ש
פ"ח סימן תכ"ה סע"ב
טו"ש י"ד סימן קנ"ה
סע"ב א:

כ"ד ד' ת"י פ"ד תה"ל
דונא הלסה י ופי"א
מהלכות אנדיה הלסה ב
סמג שס וס"ר עד עוש"ע
ס"מ סימן חכה סעיף ה
וסימן רסו סעיף ב:

בזו"ר מ"ד פ"ד מלכות
רוצה הלכה יסמך שם
עושה"ע ח"מ סימן תכח
סעיף ה וטור ש"ע י"ד
סימן קנח סעיף ב:
בזה ז' מ"ד פ"ב מלכות
מילה הלכה א סמך
עשין כח טור יו"ע י"ד
סימן רסד סעיף א:

רבינו חננאל

הדגמי הערבי כוכבים
והורעיס בהמה דקה לא
מעלין ולא מורידין אלו
כולן כשכר שיר. ורחאם
אביי ואמר המילדת יכולה
לומר לעוכבת כוכבים
ידידן דמגרי שבתא
מחללין עליהו שבתא
ידידון ולא מגרי שבתא
לא מחללין עליהו
שבתא. באנוקי אי מגרי
היא יכולה לימור בעינא
לאינסיבי ולא מגלינא

נפשאי ואי אשת איש
היה יכולה למיטר לא
סודהמנא באפי בעלי.
והעבדי כוככים והרועים
נמי יכיל למיטר בדי
קאי אאינא וססתמינא
דלמא נפיל ואנא רהיטנא
לאחזותי אי נמי נקטא
לי זימנא לבי דרוו כלומר
קבע לי זמן השופט שאם
לאי אבא ויחוסר עלי הדין
ואני רץ לתוסף לו הנה
באתי: חני רבי אבהו

קמרי דוד יוחנן המעין
והמסורות והמורשת
והאפיקורסות היו מורדין
אבל לא מעלין אמר
ליה אני שונה לכל
אבידת אחיך לרבות את
המומר כי אחיך הוא ואת
הגית מורדין סטי מאנן
מוסר ש"מ דאפיקורס רע
פוסק המומר הוא: איתמר
(מ"ש) מומר לאכול
ונכילה פליגי בה רב אחא
ורבנא חד אמר לאיתאן
ורבנא להביטו מני רבא

ומה שחשוב להכניס
וחד אמר אפילו להכניס
סומר אלא איזה מין
זה העובר אלילי כוכבים.
מיתבי אכל פרעוש אחד
או יתוש אחד הרי זה
סומר והא הכא להכניס
הוא וכו' ומשפחה היא:

אִם מִן הַיּוֹם מִרְדִּי
וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ וּמִפְּסִיקִין
אֲחֵרֵי מַחֲתִיל לְהוֹ אֲסֻקִּי
אֲשֶׁרֶךְ לִי לִפְנֵי דָא
מִפְּסִיקִין. וּפְרִיקִין לֹא
נִזְכָּרִים אֲלֵא אִם הִתְחַל
מַעֲלָה בְּכוֹר וְיֻכַּל לִלְעֹל
מִגִּדְרָה וְאִם לֹא
עֲלִיף חֵיה עֲרָה אֲבִי
מִגִּדְרָה אִם מִטַּל אֲבִי
גְדוּלָה עַל פִּי הַבְּכוֹר וְאִם
לֹא לְהַעֲבִיר בְּמַחֲתִיל
בְּכוֹר וּמִיִּחְרָא שֶׁמֶה יִסְלֹ
צִיָּק לְלוֹסֵר וְחֵיה בְּאֵן
בְּעִלְיוֹתֵי אֲבִל לֹא

ההוגין אותם בידים: ת"ד
ישראל מל את העובד
כוכבים לשום גירות אבל
לרפאותו משום מורנא
אסור פי' מורנא תלעים
כדנרס' בגמ' דטריפות
דף חס מורנא פליגי בה

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

דלא מורדין. וא"ת הא אמינן במסכת סופרים (פס"ו כ"ט) שבענענים הוי"ו ו"ל בידעשמי דקדושין מפרש דהיינו בשעת מלמחמה ומצינו דאיהו מקום שש מאות רכב בחור ומהיכן היו מהירא איה דבר ה' ואל"פ שנים (מקום בענינים) עובדי כוכבים ומלכות הם ועובדין על שבע מאות מכל מקום אין

מורדין דלעבנסו בקהל התימה
 דאכטן ויהי קל למען וצדקו (דברים כ:)
 שונה ל"ב אבדת אחד חציבת
 המוסר. חמה מאי פריך
 דלמא געלט אינא קל דמורדין
 ואפילו היי משכינן לו אבדתו דהא
 נמסור לנאנסים! אף על פי שממנו
 אסור לבדנ עד מחסו דלמא
 חסדו דהא דאמרי דהיינו קל

מומר פתיו (ה) רב
לתיאבון מומר להלכה
אפילו להכעים גמי
העובד אלילי כוכבים
אחד או יתוש אחד ה
להכעים הוא וקתני מ
מעמא דאיסורא אמר מ
מעילי השתא אחותי
אמר רב יוסף בר חיה
נצרכא שאם היתה

דנקיט ליה עילא וא
עלויה רבה ורב יוסן
נצרכא שאם היתה אב
אמר לעבורי חיותא
ישאם היה סולם מסל
כרי מאינרא ת"ר
כוכבי לשום גר לא
יעובד כוכבים לא
שחשוודין על שפיות
וחכמים אומרים עובד
בזמן שאחרים עומדין

לא ורכי מאיר אומר
על גבו נמי לא דיומני
עובד כוכבים ואל ורכי
רופא עובד כוכבים¹⁰
אומר ימול כותי ואל י
כוכבים ר' יהודה אומר
שפי דמי והתניא ר'
שנא¹¹ ואתה את בריו

לפיקוח נפש הוא ומזהו אבל מסור מיגרד גרע מיניה ובכל מקום מסור ממנון מסור לאכדו ניד אית ליה נמי דמשבינן אבידו ומי לגבי הורדא לבור תממי ר' יוחנן מומר מלמטייה כדרי מיניס א ב"ב"ק" דלאש השנה (דף יא.) המיניס והמומרים והמסורות יורדין לגיה ויהא אב"ד בעיני נש מוסי'. מינה מדמינן כ"ד הוריות דף יא. ורמשיס ובעי לתלמודא מאי קאמר ומסיק ה"ק אבל חלב

המחלוקת הזו מורידה אותנו לזר אולם נבלות וטרפות דמאים
המחלוקת הזו מורידה אותנו לזר אולם נבלות וטרפות דמאים
המחלוקת הזו מורידה אותנו לזר אולם נבלות וטרפות דמאים

[illegible]

לְאִפְקֵי שֶׁשֶׁם מוֹרֵנָא דְרָא. כִּפְ"ה לְאָקוֹר לְרַפְאוֹת בְּחֵגם אֶחָל בִּין שְׁמֵי בֵר אֲשִׁי עֵבֵדָא לִיה לְהֵבֵא עֵיבֵר כּוֹסִיכִים לְבֵדֵר הָהוּא וְעוֹד י"ל דְּהֵטֵם נְמִי בְּחֵגם הוּא וּלְהַתְחַבֵּס בְּרַפְאוֹת יִכּוֹל לְ

מינין. כוּמְרִין לַעֲבוֹדָה כּוֹכְבִּים בֵּין עוֹזְבֵי כּוֹכְבִּים בֵּין יִשְׂרָאֵלִים:
מַסְמְרוֹת. מַלְשִׁינִים לַשְׂקָרָה הַמּוֹסְרִין מִמּוֹן חֲבֵירֵם יָד עוֹזֵב כּוֹכְבִּים
לַיִסְכּוֹן. כִּשְׁאֵל לֵהם בְּשֵׁר אָבֵל אֵינִי מוֹסְקָר לְהוֹיֵא אִיסוֹר
הַיֵּהמֵר לַפְּנִי לֵהנִי הַיֵּמֵר וְלִכְלוֹ אִיסוֹר וְאֵם עוֹשִׂין כֵּן לֹא הַנֶּהֱשִׁים:
מִן הוּא. וְהֵא חֲנֵה לֵה יִשְׂרָאֵל מִיִּנְיָן.

המיצין והמסורות
ולא מעלין א"ל אני
אחיד לרבות את
מורידין סמי מכאן
בכומור אוכל נבילות
ובכל נבילות להכעיס
נעים מין הוא איתמר
המקור והמקור

[illegible]

וזה מוריד: דמלי: מהם הסכים
כדחתהרצתהו מהם משפטם מלי דין:
כרוס חספני: מה שכתב לו מן הגזר
העטרה ולמעלה ללד הגוף ושוב אינו
מוליד: רופא: שידע למול: ימול עובד
כוכבים: שאין מילתו לשם עבודה
כוכבים ששירי דרכם למול את
בניהם: ואל ימול כוסי: משל לשם תמות
יונה שמאלו בראש הר גריזים ועובדין
לה עבודה כדחתה בכלל שחטנין
(וחולין דף י.) ומלין את בניהם לשם
יונה ו: כוסי ולא עובד כוכבים:
מפני שחשוד על שפיתות דמים:

פילו אחרים עומדים
רופא

נה מסור אלל מין ולא חיתרבי אלל אצדה ושמה מאן דלית ליה (א)
ומה דיין רשע ודיק ילכ: **סמ"א** מבאן מוסר. נראה דדוקא
לדברא אחרס מנינו בצמה מקומות שונה מיניס ומומריס יחד
ובפרק השולח (גיטין דף מה:) ק"ט שכתבו מין ומומר מסור וכו':
אלל חלב היה זה מומר להכעיס היה מומר אולם נבלות וטרפות שקלים
כאן היה זה מומר להכעיס היה מומר אולם נבלות וטרפות שקלים
ומש"ה קאמר זה האוכל נבלות וטרפות פ"י נבלה שמה מחמת
ואם כן אלל חלב אלל להכעיס חלל מירי ושבשחטה כספין
וישאלמא לרבי יוחנן מיחא דקאמר חלל מומר אולם נבלות להכעיס מין
בשם שאלו נ"ל דחלל דלית ליה כרב דבני מוסר מין ומומר מין אלל

דומה לשקטים ורמשים: **אִיהוּ** מין זה העובר אִילֵּי כוכבים. דמולין (דף ג.) שמיטת שמן לעבודת כוכבים פתו פתו כתי' וכו' הלכתי להשיטתו ויין נקלי השמן שמיטתו פתו פתו שריאל אסורה עדותי ממנו מעבוד כוכבים ודלוי שריאל מומר לעבודת כוכבים הרי זה

[illegible]

וְכֹל חֲשֵׁמְמוֹתַי וְיִינֵךְ זֶה:
 ר' שרי משום אינה ורילאה (א) צפרק מי שאחוו (גיטין דף ע"ג) דרר
 חמר ויחסימי אלהא שרי לרפאות עובד כוכבים אלא ודאי שצבר
 ית מותר וכן משמע מפני שלא היה בקי ברפאות עשה כן (א)
 ברפואה

מסורת הש"ס

[illegible]

גורה אור השלם

וכן תעשה לחמור וכן
עשה לשמולתו וכן
עשה לכל אבדת אחיך
שר תאבד ממנו
מאנחה לא תוכל
לתעלם: דברים כב ג
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל
בְּרָכָם וְאַתָּה אַתְּ בְּרִיתִי
שְׂמֹר אֹתָהּ וְזָרַעְךָ
תִּירֶךְ לְדֹרֹתָ:

גליון הש"ס

וְשֵׁם ה' יִהְיֶה וְלֹא וְכֹר דְּבִתִּי
יֵלֵךְ לְטֹט. עֵינִי לִקְטֹן
סֵד ע"צ תּוֹס' דִּיה
וְהֵי וְכֹר רְשׁוֹס בְּהִנְהוּת
הַגִּלְתָּ מִהֶרָ"ף ז"ל:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

לא מורידין. אינן לנזר
סמיך אינן נדים (נעיר)
: סנהדרין ג. דפא.
הכל (מחנות חב.). ואל
גיל כותי. לפי שכל לשם
הכ נרוצים (ששה).

בינו חננאל (המשך)

ב. אתה ורבינו: ועוד
 נכתב א. ימול את
 ישראל מפני שחשורין
 לו שפירות דמים ואפי'
 חרים [עומדים] על
 עיניו דמצלי ליה
 ומושי וימנה
 ויחית שפכה דבני ר"ם
 ויבא כינו לבנו לא
 וימול מל הוא
 וימול שאתחיל [עומדים]
 ל גבוי ולא חיישין
 למא מצלי ליה למכא
 וימנה ויחית שפכה דבני ר"ם
 ויבא כינו לבנו לא
 וימול מל הוא